

DR. BENKŐ ANDRÁS
(1923–2001)

1944-ben Kolozsvárt tanítóképzőt végzett, majd 1950-ben zenetanári diplomát szerzett a kolozsvári Művészeti Intézet zene szakán. A Gh. Dima Zenekonzervatórium zenetörténet előadótanára, 1977-től a zenetudomány doktora (disszertációja: *Bartók și România*). Diákkorától közölt zenepublicisztikát. Hangverseny-beszámolóit, kritikáit, tájékoztató cikkeit a hazai magyar sajtóban, zenetörténeti dolgozatait a *Korunk*, *NyIrK*, *Lucrări de Muzicologie*, *Református Szemle* és a bu-

dapesti *Zenetudományi Tanulmányok* szaklapokban közli. Tudományos munkássága főleg Erdély zenei múltjára összpontosul. Ismeretlen adatokat tárt fel különböző kéziratokat tanulmányozva: a XVI. századi Beszterce zenei életéről, kéziratoss énekeskönyveket ismertetett (Almási Sámuel gyűjteménye 1823-1871-ből, Csokonai-dalok kolozsvári kéziratoss gyűjteményekben, kéziratoss halotti énekeskönyvek). FELDOLGOZTA Apáczai Csere János, Bolyai János, Seprődi János zenetudományi hagyatékát, valamint Bartók Béla leveleit Constantin Brăiloiuhoz; életrajzi tanulmányt írt Veress Gáborról, Lakatos István zenetörténeti bibliográfiáját készítette el. Kutatta a zenei nyelv egyes kérdéseit: B-A-C-H motívum a kortárs zenében, a peon versláb előfordulása Beethovennél, hangkészlet-problémák. Önálló kötetei: *Bartók Béla romániai hangversenyei. 1922–1936* (Kriterion, Bukarest, 1970); *Az egyetemes zene története. 1. köt. Az ősközöségtől a reneszánszig* (Gh. Dima Zeneművészeti Főiskola, Kolozsvár, 1973); *A Bolyaiak zeneelmélete. Bolyai Farkas Zenészeti dolgozata. Bolyai János Muzsika-tana* (Kriterion, Bukarest, 1975); a *Seprődi János* válogatott zenei írásai és népzenei gyűjtése (1974) és a *Zenetudományi írások* (1977, 1980) c. gyűjtemények szerkesztője, *Zenei kislexikon. 1.*; szerk. Benkő András; Kriterion, Bukarest, (*Kriterion kézikönyvek*, 1985), *Az egyházi ének története. Himnológia* (Erdélyi Református Egyházkerület Igazgatótanácsa, Kolozsvár, 1994); *Zoltán Aladár* (Mentor, Marosvásárhely, 1996). A Romániai Magyar Zenetársaságnak elnöke volt 1989–1991 között, és egyik előadója a kolozsvári Bolyai Szabadegyetemnek (1991). Tagja volt az egyházzenei kántorképesítő bizottságnak, a Protestáns Teológiai intézet tanára, tagja volt az EME, a kolozsvári Bolyai Társaság és a Református Egyházzenészek Munkaközöségének. Díjak, elismerések: *Művelődési érdemrend III. oszt.* (1968), *Bartók-émlékplakett* (1982), *Zeneszerző Szövetség díja* (1987), *Nagy István-díj* (1999), *Magyar Köztársasági Érdemrend kiskeresztje* (1999).